

כוונת פילוס רצ"י: עצדי ה' עז פי
טהינו מטה, נמזה חפיו חיינו עצדי.
וזוהי כוונת פילוס רצ"י, וths מהמל
מה היכפת לך, כל מה אתה יודע
חכמת קומי הצעוד וסתם סיטועה
הגדולה סתומה מה ולמה תולעך, על
זה השיב משה רבינו ע"ש קובל אני
על שלחתי, כי גס עזד אני הקובל
והני יכול להמלחך וללהות נגען כל
ישרholm אני גגע מהל לה.

במגילון נשמע מה, מי הבודק
בצומליים והוא מן הרים והוא נקלת
של לפני חמוץ ולדיק כל צומליים והוא
נקלת עזד לפני המגן. מלכומת לרקיע
כעין מלכומת דהרעם, אכן מטה רבינו
סיו לו צמי מדליקות יפה, ששה של
לפני חמוץ כמהמל הכתוב (במדבר יב, ז)
בכל צמי נחמן הו, ונקלת עזד ט.
ה' כי ידע טעם הדר, טה יכול
להצפיל עלמו כמלע עני מלה מלכ
שהדים ולחיות עזד לפני חמוץ. זשי

פרשת בשלח

פרשת שלח, לפcasת יתרו צפומ מתן
מולחה, מוכמת, לדס הין קמלה הין מולחה
(אבות פ"ג משנה יז), ולפפ"ט.

הרחה"ק רבי יהודה צבי (כ"ו צל
לכיש"ק ז"ע) סגיא, דמוש
סקדימה מולחה פרשת נצלה צבוי נחמל

פרשת יתרו

מולחה עז דיניס למ"ל, וגס קו"ח
הו צס הלחמים, וths כן ציון שחמל
מקודס מה צס הלאים, כמה חמל מון
כדי ליזור כס קו"ח נ"ה.

ומשה עלה אל האלים, ויקרא
אליו ה' מן ההר לאמר
(שמות יט, ג). סקציה, כמה כמי צפוק
המד נ' צמות כללו, כל מה כס הלאים